

SZIVÁRVÁNY

2005.
FEBRUÁR

2

CSEH KATALIN **FARSANG**

Kezdődik a farsang,
elkel most a cafrang.
Öltözz tündérlánynak
vagy csúf boszorkánynak,
növezz angyszárnnyat,
sárkányfejet, hármat.
Bohóc legyél, színes, vidám,
kéményseprő vagy indián.
Pezsdüljön a jókedv,
ének zengedezzen,
fiatal, vén, mindenki
együtt örvendezzen.

GAZDAG ERZSI

HÓFARSANG

Északi szél, mit csinálsz?
A dudádon mit dudálsz?
– Du-du, mindig ezt fújod.
Azt várom, hogy elunod.

Most meg szederfánkra ülsz,
s szederfánkon hegedülsz.
Táncra hívod a havat
odakint, a fa alatt.

Csupa táncos pihe-lány,
első táncos valahány;
fehér ruhás hópihe
lebben oda meg ide.

Hófarsang van. Itt a tél.
Azért dudál ez a szél.
Egy szál zenész magában
sípol, dudál a bálban.

TÖRÖK ÁDÁM

Széni születésnapja

Aki arra járt, lelassította lépteit, ha Petiéék háza elé ért: tele volt az udvar hóemberrel. Peti épp olyan ügyesen bánt a hóval, mint az agyaggal. Hónéni, hókislány, labdás fiú, még egy pipás hóapó is mosolygott a járókelőkre.

Peti még álmában is a hógyerekekkel játszott.

Egy reggel nagypapa így szólt: „Érzem a levegőben a tavasz illatát. Vége a télnek!”

S valóban! Másnap csepegni kezdett az eresz. A hóemberek egyre soványodtak, elvesztették széngombjukat, sárgarépaorrukat.

– A hóemberekből felhők lesznek – vigasztalta Petit a mamája.

– Nem akarom, hogy felhőkké váljanak! – sírdogált Peti, míg úgy elfáradt, hogy ruhástól elaludt az ablak melletti széken. Álmában felhőkkel viaskodott, sehogyan sem akartak hóemberekké formálódni.

Reggelre feltámadt a szél, és szállingózni kezdett a hó,

Divin Péter, Nagyvárad

ám el is állt. Peti azonban talált annyit az udvar sarkában, hogy formált egy egészen kicsi hóembert. Sokáig válogatott, míg talált két egyforma, nagyon fényes, parányi szemet. Hóembernek még sohasem volt ilyen ragyogó szeme!

– Anyu, hadd legyen Széni jövő télig a hűtőben! – szaladt édesanyja elé a kapuba.

– Micsoda? Miféle Széni?
– Széni! Mert olyan szép
a szénszeme! A madarak
Afrikába repülnek, hogy ne
fagyjanak meg. Széni hadd
maradjon itt, hogy el ne ol-
vadjon! – hadarta.

Széni maradt. Igaz, sür-
gösen be kellett szereznie a
családnak egy hűtőtáskát,

hogy a leolvasztások idején
legyen hol meghúznia ma-
gát.

Így történt, hogy mikor
leesett az első hó, Peti hó-
tortát gyúrt és sok kis hó-
gyereket, hogy Széni ne
legyen egyedül.

◀ Szabó Benjámin,
Hadadnásd

KÁNYÁDI SÁNDOR HÓVILÁG, HÓVIRÁG

Hóvilág,
holdvilág –
alszik még a
hóvirág.

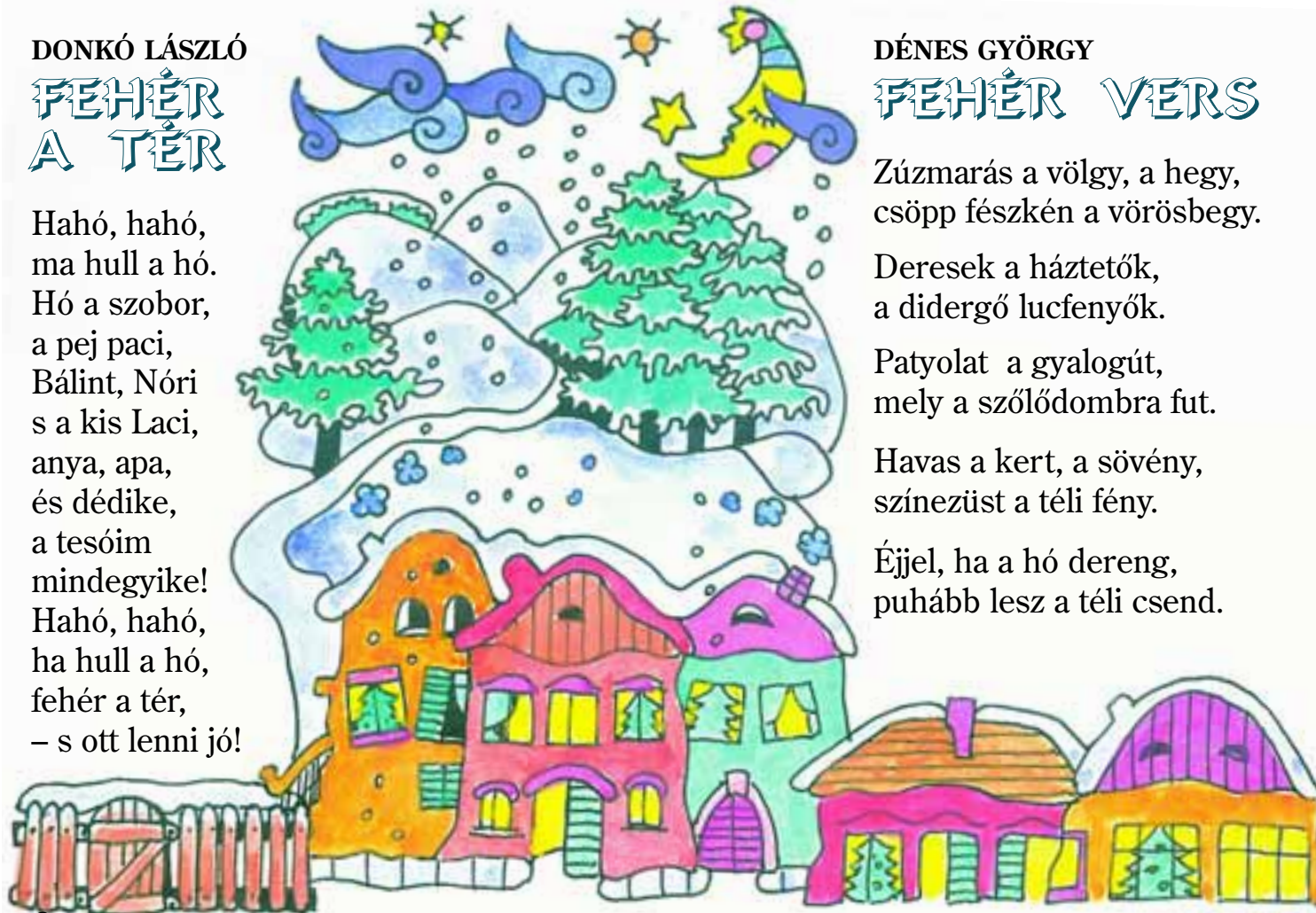
Félöles,
méteres
paplan alatt
aluszik:

számoljuk ki,
hányat kell még
alunnia
tavaszig.

**Hány hóember-
nek nem jut orr?
Rajzolj rájuk még
ezt-azt, ami
hiányzik róluk.**

DONKÓ LÁSZLÓ
**FEHÉR
A TÉR**

Hahó, hahó,
ma hull a hó.
Hó a szobor,
a pej paci,
Bálint, Nóri
s a kis Laci,
anya, apa,
és dédike,
a tesóim
mindegyike!
Hahó, hahó,
ha hull a hó,
fehér a tér,
– s ott lenni jó!

DÉNES GYÖRGY
FEHÉR VERS

Zúzmarás a völgy, a hegy,
csöpp fészken a vörösbecg.

Deresek a háztetők,
a didergő lucfenyők.

Patyolat a gyalogút,
mely a szőlődombra fut.

Havas a kert, a sövény,
színezüst a téli fény.

Éjjel, ha a hó dereng,
puhább lesz a téli csend.

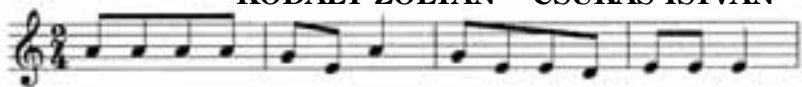
FERENCZES ISTVÁN SZÁNKÓZÁS

Kint a síkos jégen
minden lépés lutri,
háttal ül a szánkón,
aki szeleburdi.

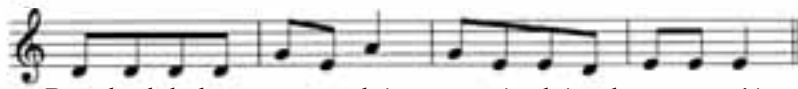
Fel is borul rögtön,
s beesik a hóba,
talpig hóember lesz,
aki kelekótya.

Nyakig havason jön
jobbra-balra csúszva,
éhes, mint a farkas
anyu gézengúza...

KODÁLY ZOLTÁN – CSUKÁS ISTVÁN

1. Or-szág-ú-ton nagy a hó, a ko-csi-nak so-se jó,

Domb-ol-da-lon nagy a hó, a szán-kó-nak ez a jó.

2. Domboldalon fut a szán, ez az öröm igazán.

Ha felborul az a szán, hóba gurul fiú, lány.

FORRÓ ÁGNES rajzai

Éljen! Újra itt a farsang!
Jöhetnek a maszkurák!
Kelendő az álarc, cafrang...
Kövér szúnyog? Karcsú rák?

Lesz ott farkas, nyúl és mackó,
Piroska és Fehérke.
Örs denevér, pandúr Lackó,
Erzsébet meg egerke.

Bíró László

Szívem helyén nincsen bádög.
Az álmaim tündérálmok.
Cinke orromon tanyázik,
szél szoknyámon furulyázik.
Lovagolok nappal-éjjel
lökhajtásos seprűnyéllel!

L. Németh Erzsébet

A sötét színű blúz és hosszú szoknya fölé köss magad-
ra rojtos szélű kendőt, sálát. A kendő alól kikandikáló
fonatlan gyapjú igazi boszorkányhajra emlékeztet. A seprű
nyelét vond be piros vagy ezüstsínű papírral.

Farkas lohol a kert alatt,
jól esnék egy finom falat.
Ázik-fázik, gyomra korog,
ó, azok a komondorok!

Dénes György

Lompos farka szőrmedarab,
ijesztő fogai, orra, kesztyűre ra-
gasztott karmai kartonból vannak
a szürkepulóveres ordasnak.

Én vagyok a kicsi törpe,
Kint lakom a nagyerdőben.
Ma is, ahogy ott sétáltam,
Kürtőskalácsfát találtam.
Gyorsan le is szedtem,
Puttonyomba tettem.
Nem hiszitek? Itt van, ni!
Együtt fogjuk megenni!

Böjte Elvira

A vászondarabra ragasztott vatta-szakállt erősítsd a sapkádhhoz, melyet tömj ki újságpapírral, hogy csúcsos legyen. A bő, hosszú pulóvert apu nadrágszíja díszíti. Nagy sikered lesz, ha puttonyodból – a hátadra erősített kosárból – tényleg előveszed a kürtőskalácsot.

A sapkára cicafülek kerülnek, a kezedre fehér kesztyű. A farkok a benne bújó dróttól kunorodik kecsesen.

Ne felejts el cicásan mozogni!

Simulok, dorombolok,
Ha bántanak, karmolok.
A kutya nem barátom,
Szaladok, ha meglátom,
Uccu, fel a kerítésre,
Sandán nézek ökelmére,
Hogy ugat és táncot jár,
Pedig nincs is kutyabál.

Böjte Elvira

Aki darázs szeretne lenni, annak fekete trikójára sárga csíkokat varrjon anyu, a hajpántra erősítsen két drót-csapót. Ezt és a kartonból kivágott fullánkot ezüstpapírral vond be.

A CSIZMADIA DISZNÓJA

Népmese

Volt egy csizmadia, Györgynek hívták. Volt egy disznója, amelyik a csordából hazajövet mindig azt mondta:

– Gyuriii... Gyuriii... Gyuriii!...

A csizmadia ezt sehogy sem szenvedhette,

s mondta a feleségének: ő meg fogja tanítani a disznót, hogy az ő becsületes neve György.

Megbújt egy este a kapu megett, s mikor a disznó jött be a kapun, egy nagy darab fával úgy fejbe kólintotta, hogy abban a helyben felfordult, csak kettőt nyögött:

– György... György...

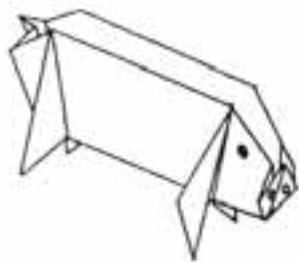
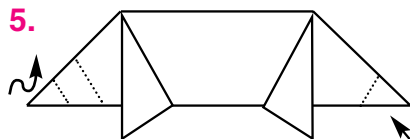
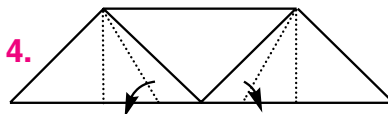
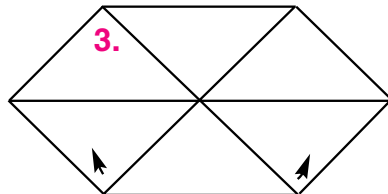
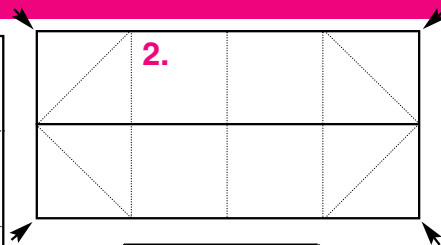
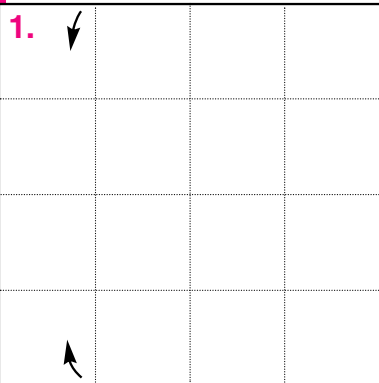
Mondta is a csizmadia:

– No, ugye, hogy megtanultad a becsületes nevemet!

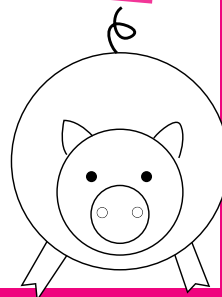
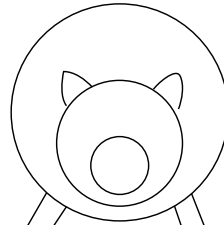
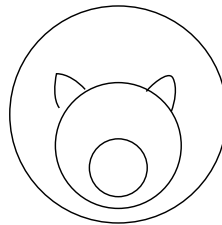
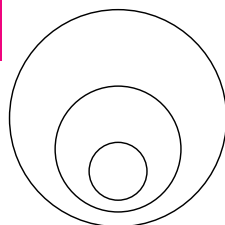
De amikor látta, hogy vége a disznónak, kezdett búslakodni, milyen bolondot csinált. Mit volt mit tenni, elmentek a vásárba, s vettek egy másik disznót. Ma is élnek, ha meg nem haltak.

**Keress minden
malacnak egy ólat!**

MALACRAJZ

Egy kör, két kör, harmadik,
Hasa, háta gömbölyödik.
Füle, lába, farkincája,
Kész van malackája!

MALACHAJTOGATÁS

A négyzet alakú lap szaggatott
vonallal jelzett felezőit hajtsd meg,
két szélét hajtsd középre (1).

A négy sarkot horpaszd be (2),
majd az egészet hajtsd kettőbe (3).

A rajz szerint hátra majd előre
hajtott csücskeiből lesznek a lábak
(4), a fel- és betúrt két hegyéből
az orr illetve a fark (5).

Eljöttem én kántálni, kántálni,
ablak alatt fát vágni,
én is fogtam fülét, farkát,
adjanak egy darab hurkát!

Tíz, húsz, száz... Mi is számolunk, mégpedig a töletek érkező leveleket. Köszönjük, hogy írtatok, rajzoltatok, kedves barátaink: **Salamon Orsolya, Páll Botond, Tóth Klára, Gál Andrea Katalin,** Kolozsvár; **Gothárd Kis Noémi,** Gergen Andrea, Székelyudvarhely; **Sata Szilvia,** Lövéte; **Székely Barbara,** Szováta; **Fok Renáta, Faragó Huba,** Nagybánya; **Dandé Viktória,** Érbogyoszló; **Kerestély Andrea,** Székelyszentlélek; **Partin Roland és Anita,** Szecseleváros; **Ianoş Abigél,** Szejke Dóra, Sárvári Dániel,

Szatzmárnémeti; **Mikó Anna, Kiss Dávid,** Nagykároly; **Sima Gabriella, Herbert Edina,** Margitta; **Martin Andrea és Krisztián,** Mezőfény; **Covaci Diána,** Zilah; **Sallai Márta,** Szilágysomlyó; **Opra Eszter Anita,** Kovászna; **Fetco Dávid Patrik,** Székelyhíd; **Marton László, Domokos Beáta, Asztalos Nimród,** Marosvásárhely; **Bíró Ádám,** Csíkszereda; **Vas Arnold,** Görgényüvegcsúr; **Coman Andrea Beáta,** Illyefalva; **Domokos Dániel,** Goroszló; **Pető Szabolcs,** Szentegyháza; **Horosnyi Csongor Zsolt,** Nagyvárad; **Dálnoki Ida,** Dés; a **szászrégeni** 4-es

Kedves nevelők, szülők, gyerekek!

A **Szivárvány** hátlapján kézimunka-ötlet-parádé indul. Mi díszíti óvodátok, osztályotok, otthoni kuckótok falát? Készítsetek színes, jó minőségű, közeli felvételt, és küldjétek el CD-n vagy fényképen, hadd jelenjék meg a **Szivárvány** hátlapján.

Elsőnek a **mezőpaniti** óvó nénytől tanulunk.

Ki lesz a következő?

szászrégeni A. Maior Gimnázium II. B osztálya; a **dévai** II. C; az **érkörtlvélyesi** II. C; a **hosszúmezői** II. B; a **borzonti** I; a **dési** II. C; a **margittai** II. G osztály.

Szeretettel gondol rátok barátotok,

a **Szivárvány**

A **novemberi Szivárványban** a szélkakas nem kényeskedő, nem zsémbes, hanem vidám, hűséges, táncos kedvű, kitartó. Szerencsés nyerteseink: **Kasza József,** Csíkszereda; a **dési** II. E és a **keresztvári** II. B osztály.

Óvoda; a **nagyváradi** Evangélikus Óvoda; a **kolozsvári** Református 2-es Óvoda; a **székelyudvarhelyi** Napsugár Napközi; a **marosvásárhelyi** 15-ös és 19-es Napközi, az Omega Óvoda; a **medgyesi** 17-es Napközi; a **székelykeresztúri** Ugri-Bugri Napköziotthon; a **havadtői,** a **nagyzeréndi** óvodások; a **bihari** óvoda nagycsoportos, a **csíkszeredai** 24-es Napköziotthon és az 5-ös Óvoda középcsoportos óvodásai; a **nagyváradi** Oltea Doamna Iskola I. F; a **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium I. D és a 2-es Iskola I. C; a **tordai** T. Murăşanu Iskola I. D; a

Üss ki tízre!

A gyermekek körbe állnak, egy középén, mellette a földön labda. A mondóka végén a labdát felkapja, és valakit megdob. Akit eltalál, az megy be a körbe, és előlről kezdődik a játék.

Mondóka közben a gyerekek egyet lefelé ütnek a levegőbe, mintha földre pattantanák a labdát, egyet tapsolnak, mintha elkapnák.

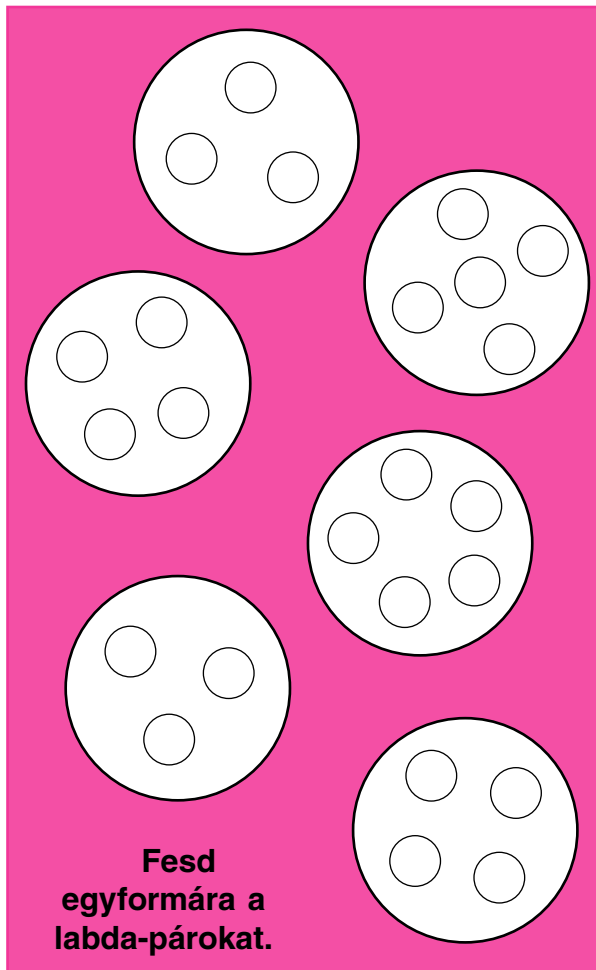
E-gyen -lő - re, két ket -tő - re, há-rom hat-ra, hat ki-lenc-re,

Fe-ke- te le-ves - re, üss ki tíz - re,

Sza-ladj, gyer-mek ar - ra, mert meg-üt a lab - da!

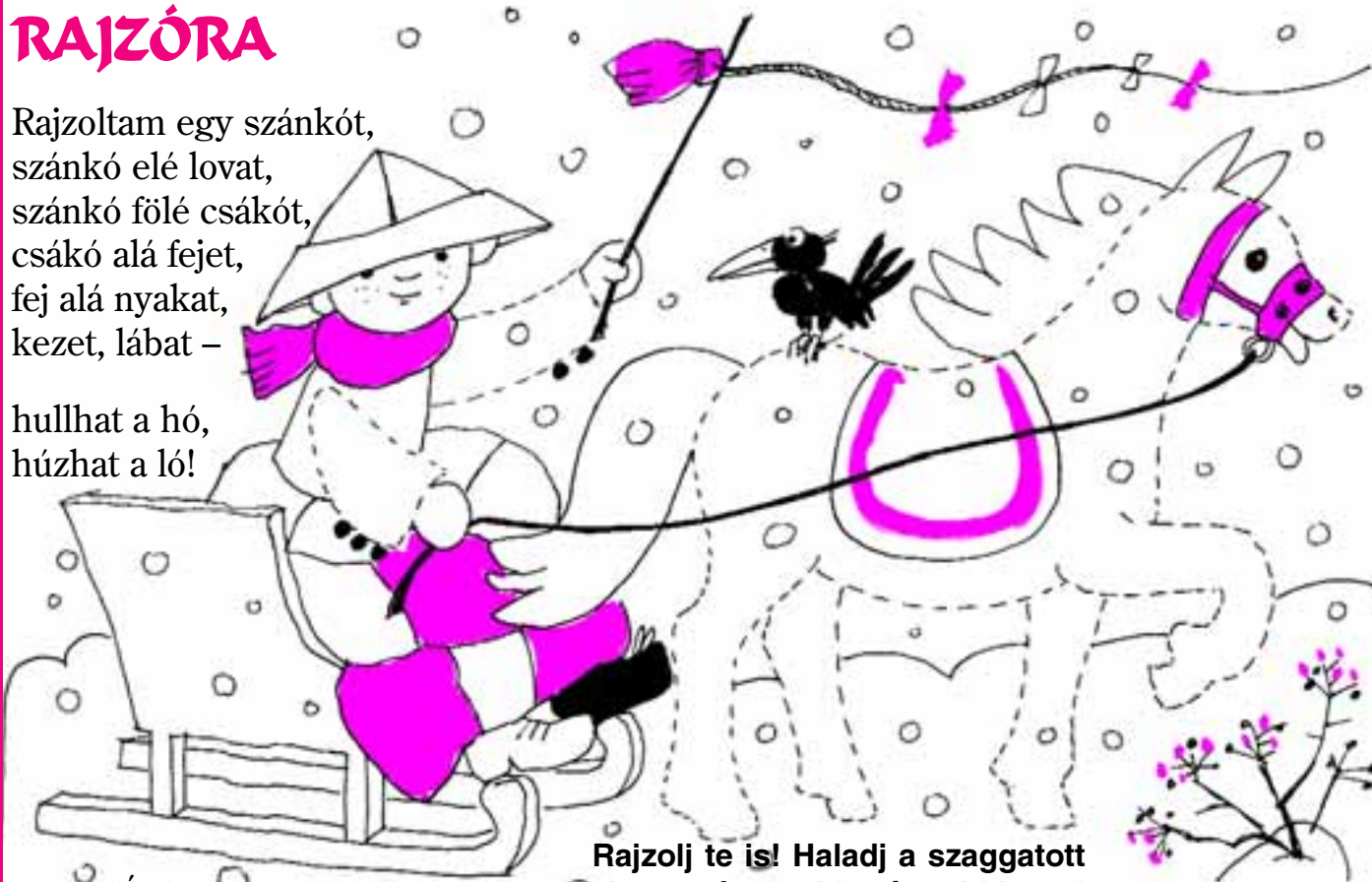

**Fesd
egyformára a
labda-párokat.**

TÓTH LÁSZLÓ
RAJZÓRA

Rajzoltam egy szánkót,
szánkó elé lovat,
szánkó fölé csákót,
csákó alá fejet,
fej alá nyakat,
kezet, lábat –

hullhat a hó,
húzhat a ló!

BAK SÁRA rajza

**Rajzolj te is! Haladj a szaggatott
vonalak mentén, majd színezd ki a rajzot.**

Számold meg
az ujjakat, a
dobókockán
levő pöttyöket.
Egyenlő?
Nézd meg,
hogym írjuk ezt
le számmal!

?

Számold meg,
hány
különbséget
találsz a
korcsolyázó
gyerek és
tükörképe
között!

ZÁGONI BALÁZS

Számolós mese

Barni most tanul számolni. Már meg tudja számolni az autók kerekeit, a tányérokat az asztalon és az ujjait a két kezén.

Sőt, már a számokat is felismeri. Például ha autóbusz vagy trolibusz érkezik, mindjárt hangosan kiabálja, hogy:

– Anya, Anya, ez a 4-es, ez a vonatállomásra megy!

vagy

– Apa, Apa, né az 1-es, ez vissz az óvodához!

vagy

– Anya, Apa, nézzétek, ez a 6-os troli, vasárnap ezzel megyünk a templomba!

És Barni nagyon szeret számolni úgy, hogy: egy, kettő, három, négy, öt... Például, ha szombaton reggel korán felébred, és befészkeli magát Apa és Anya közé a nagyágyba, és azt mondja:

– Apa, gyere, számoljunk százig!

Barni persze nem mindig szokott szót fogadni. Sokszor nem húzza fel a papucsát, és meztláb szaladgál a konyhában. Vagy nem szedi össze a játékokat vacsora előtt. Vagy nem akar kezet mosni.

Ilyenkor Anya szól neki egyszer, kétszer, háromszor, aztán ideges lesz, és elkezd kiabálni:

– Barni, tízig számolok, ha addig nem húzod fel a papucsod, sarokba állsz! Egy... kettő... három...

Barni lassan elkezd húzni a papucsot.

– négy... öt... hat...

Barni már felhúzta az első papucsot.

– hét... nyolc... kilenc...

Barni már felhúzta a második papucsot is.

– Tíz!

Barni mindkét lábán papucs van.

Legközelebb, amikor Anya elkezdte, hogy „egy”, már Barni mondta a „kettő”-t, és azután hangosan számolt ő is, amíg felhúzta a cipőt, vagy kezet mosott.

Egyszer Anya nagyon ideges volt, mert már jócskán elkéstek az óvodából, de Barni még mindig nem volt hajlandó felvenni a cipőjét. Anya azt sem tudta, mit csináljon mérgében, Barni pedig a füle botját sem mozdította.

Ekkor Anya azt mondta:

– Barni, azonnal a sarokba állsz!

Barni ekkor Anyára nézett, és szomorúan annyit kérdezett:

– Anya, miért nem számoltál?

Anya megenyhült, és elkezdtek együtt számolni:

– Egy...

Barni elkezdte húzni az első cipőt.

– kettő... három... négy...

Barni megvolt az első cipővel.

– öt... hat... hét...

Barni elkezdte húzni a második cipőt.

– nyolc... kilenc... tíz.

Barni felhúzta a második cipőt is. De mindig csak a tízre, sohasem hamarabb. Sejtitek, hogy miért?

Mert Barni nagyon szeret számolni.

MINDIG CSAK ÉN!

Becsengetés után Gézuka majd kiesett a padból, úgy jelentkezett.

– Lássuk csak, ki fogja ma nekünk elszavalni a verset?

Gézuka már vörös a vágytól, s a tanító még csak rá sem nézett.

– Hallgatunk, Ági – választott a tanító.

Gézuka morgott valamit. Amikor másodiknak sem őt szólították, bosszúságában odacsapta a füzetét a padhoz.

– Légy türelmes, fiam, nem csak te vagy ebben az osztályban!

Hosszú percekig tartott,

amíg belenyugodott sorsába, akkor is csak azért, mert ő oszthatta ki a dolgozatfüzeteket. Büszkén sétált a sorok között, egész lassan adogatta az irkákat – minél tovább tartson az élvezet.

Ő akart a csendre is felügyelni magyar óra elején,

amikor az igazgató összehívta a tanítókat. Ismét csalódnia kellett. Irigyen méregette a csendfelelős gyereket, el is határozta: nem fogad szót neki.

A nap folyamán még sokszor kellett morognia vagy csapkodnia a csalódottságtól. Negyedik órán például alig ötször-hatszor kapott szót, a táblára csak kétszer írt.

– Ő már háromszor volt! – dünnyögte, s a középső sorban ülő kislányra mutatott.

– Más pedig egyszer sem! – intette le a zömök Laci. Gézuka vállrándítással válaszolt.

– Most pedig arra kérlek benneteket, gondolkozzatok: ki lenne az a gyerek... – kezdte a tanító. Gézuka keze már a magasban; izgatottan kö-

rülnéz, megdicsőülten látja, ő az első – ...aki átadná a színházjegyét Lacinak? – folytatta a tanító. – Magával szeretné hozni Svédországból érkezett unokatestvérét is, aki még nem látta színházunkat.

Késő, már késő, már felnyújtotta az ujját anélkül, hogy tudta volna, miről van szó. Csak azért, hogy rá figyeljenek, hogy vele törődjenek, hogy ő legyen az, akit kiválasztanak.

– Köszönöm, Gézuka, nagyon kedves vagy.

– Ugyan, semmiség – sziszegte.

Most jól megjárta. Ráadásul Laci is odajött:

– Köszönöm, nagyon rendes tőled, te vagy az egyetlen, aki nemcsak magára gondol.

Ettől már egészen elszégyellte magát Gézuka, s pironkodva pakolta be a táskáját.

Másnap átlagos iskolai nap volt. De valaki különösen viselkedett: nem kotyogott, nem csapkodott, figyelmesen hallgatta a többieket, hisz nem ő az egyetlen gyerek az osztályban.

Illik? Nem illik!

Gézuka hibáit más-más színnel jelöltük. Húzd alá a megfelelő színnel a mesének azt a részletét, amelyikben ezeket a hibákat elköveti:

KOTYOG ÓRÁN

FELUGRIK

CSAPKOD

NEM FOGAD SZÓT

MINDIG Ő AKAR SZEREPELNI

Képzeljétek, hogy jártam! Január utolsó napjaiban kissé sokat botorkáltam a vízhorlásnál, és meghültem. Gondolom, az ilyen Veletek is előfordul. Ez még nem is lett volna baj, de kedves feleségem, Típetupa megijedt, és itatni kezdett aszalt szamóccával édesített teával, és nem ha-

**Zahu Barbara Kinga,
Hegyköszáldobos**

gyott felkelnem az ágyból, hogy kiizzadjam a hűlést. Február másodikán is az izasztó teákat ittam, és dunna alatt gyógyultam, s így, képzeljétek: nem tudom, milyen idő volt gyertyaszentelőkor.

Mert a Mackó igenis akkor, nem előbb és nem később bújik elő a barlangjából. Ha szép idő van, visszabújik, mert ez azt jelenti, hogy ezután még hidegek jönnek, de ha hideg idő járja, akkor kint marad, mert úgy gondolja, immár csak a tavasz közeledhet! Nem mondom, furá gondolkodás, de tudjátok, mi a tréfás az egészben? Hogy igaz is szokott lenni. Nem mindig

**Koros-Fekete
Fanni,
Kolozsvár**

ugyan, de többnyire.

Ha ti megfigyeltétek, hogy február másodikán hideg volt-e, vagy megcseppent az eres, kérlek, írtátok meg nekem is, ne maradjak bizonytalanságban. Különben akár fagyott, akár olvadt, immár a tél nagy része elmúlt, Istennek hála. Előbb vagy utóbb

a tavasz közeledik, aminek nagyon örvendek. A telet is szeretem, főként mert egészen hozzánkig elhallatszik a

Fábián Emese, Kobátfalva

Kőmíves Loránd, Kolozsvár

szánkózó, sízó gyermekek vidám kacagása, de a tavasznak mindenki örvend, még az én öreg Barátom is, akinek leveleimet-postámat diktálni szoktam. Bizony, eljárt fölötte is az idő, a télnek nem tud már úgy örvendeni, mint fiatal korában.

Sok kedves levél érkezett tőletek. Ugye mindenki kapott választ? Sajnáltnám, ha akár egy is elkallódott volna.

Ne felejtsetek el megírni, milyen idő is volt gyertyaszentelőkor?!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Székely Bernadett, Margitta

12 ▼

Vágd ki a két bélyeget, és ragaszd a gyűjtőlappon levő rácsban a helyére.

11 ▲

**Címlap:
SZILÁGYI TOSA
KATALIN**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVI. évfolyam, 282. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.
A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323.
E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.**
Ára 12000 lej

Kedves Csipike!

Ebben a hónapban álarcosbált tartunk az iskolában a farsang alkalmával. Én indián jelmezbe öltözöm. Neked lesz-e jelmezed? Hol tartjátok a bált?
Sebestyén Márton, Hosszúmező

Nemsokára az iskolában farsangi bált tartunk. Szeretném, ha Vízirigó elhozna téged és Típetupát, így minden gyerek megismerhetne.

Gellén Henrietta, Nagybánya

▲ **Bardocz Boglár, Kolozsvár**

Képzeld, farsangi bálla készülünk, mindenki kíválasztotta, mi szeretne lenni. Én cigánylány leszek, a testvérem Hófehérke. Ha gondoljátok, rendezztek ti is ott az erdőben ilyet.

Bartha Vivien, Tordaharaszton

Azt akarom megkérdezni, hogy meleg van-e az odúban, mert nálunk hideg van.

Jakab Tatár Edina, Tekerőpatak

◀ **Farkas Szabolcs, Marosvásárhely**

▼ **Fazekas Renáta, Nagyvárad**

1, 2, 3, 4, 5,
Típetupa haját köt.
Elmegy most már
A nagy bálba,
Táncolni
A barátjával.

**László Renáta,
Kolozsvár**

Egy, kettő, három, négy, öt,
Típetupa harisnyát köt.
Jó az neki télire,
Nem fázik meg Csipike.

Boga Johanna, Kolozsvár

Ruzsnyák Evelin, Hosszúmező

**Mihály Sarolta,
Marosvásárhely**

A hóember kész van már,
Vár a szánkó, siess már!
Csússzunk le már a dombon,
Mert hamar leszáll az alkony.
Siessünk hamar haza,
Mert vár a finom vacsora.
A vacsorát megeszem,
S aztán lefekszem.

Kupás Enikő, Diószeg

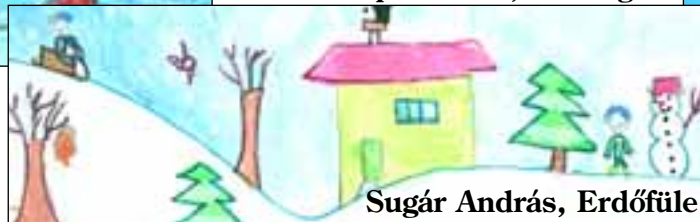

**András Ágota,
Székelykeresztúr**

Tél, tél, hideg tél,
Hideg télen fúj a szél.
Fúj a szél süvöltve,
Jár a farkas üvöltve.

A hideg tél csak rossz nekünk,
Mert fázunk és didergünk.

Koka Renáta, Kolozsvár

Sugár András, Erdőfüle

**Mészáros Rudolf,
Borzont**

Készítettünk hóembert,
Köszöntöttük a telet.
Sálat tettünk a nyakára,
Sárgarépat orrának,
Kalapot a fejére,
Seprűt pedig kezének.
Kalapjára magot szórtunk,
Lett is sok-sok madarunk.

**Szakács Tímea Nóra,
Ádámos**

Az év-óra és az alatta pompázó évszak-képek forma- és színvilága hangulatos és ízlésnevelő.

A mezőpaniti óvoda épülete kőművesek után kiált, de bent hat óvónő sziporkázó ötletekből varázsolt otthonos fészket 95 kisgyereknek.

A csendélet falra, asztalra minden évszakban más anyagból készül. Nem csak „szép” növények, hanem hagyma, krumpli, sárgarépa is díszíti.

Négy évszak – négy poroló, négy fészek-kosárka és tucatnyi színes ötlet.

Micimacskó csoportjában még csak kődöngik körül a bödönt.

